

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/193/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215208532
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Gašpirová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1215208532.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní samosudcom Mgr. Zuzanou Gašpirovou v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00492736, zastúpený: JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, AK, Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava proti odporkyni: N. X., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom V. X/C, XXX XX X., zastúpená opatrovníkom: W. K., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava II, o zaplatenie 70,70 eura takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 Eur do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 Eur, titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy konania vo výške 29,99 Eur, titulom náhrady trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Vladimíra Kána, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: U. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT: R., VS: XXXXXXXX, a to všetko do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 2.4.2015 domáhal zaplatenia 70,70 Eur a náhrady trov konania, nakoľko odporkyňa sa v dopravnom prostriedku navrhovateľa nepreukázala na výzvu kontrolného orgánu platným cestovným lístkom.

Uznesením č. k. 13C/193/2015-20 zo dňa 23.7.2015 ustanovil súd odporkyni podľa § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníka z dôvodu, že súdu sa nepodarilo zistiť pobyt odporkyne a na adrese známej súdu sa nezdržuje. Opatrovník sa k návrhu nevyjadril.

Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a to za zachovania lehoty 5 dní podľa § 156 ods. 3 O.s.p., kedy miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 19.8.2015.

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 10.12.2014 mal súd za preukázané, že odporkyňa dňa 10.12.2014 o 17.41 hod. cestovala v dopravnom prostriedku navrhovateľa na linke č. XX a na výzvu revízora sa nepreukázala platným cestovným dokladom. Odporkyňa odmietla zaplatiť cestovné vo výške 0,70 Eur a sankciu vo výške 70,-Eur.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 56/2012 Z. z. dopravca je povinný zverejniť tarifu na svojom webovom sídle a zabezpečiť, aby sa aspoň základné údaje sprístupnili verejnosti v cestovnom poriadku, a ak je to možné, aj v priestoroch autobusovej stanice a v autobusoch, a aby osádka autobusu a revízori boli schopní informovať cestujúcich o sadzbách a ostatných cenách pred začatím prepravy a počas nej.

Podľa Tarify Mestskej hromadnej dopravy v Bratislave platnej v rozhodnej dobe, t.j. dňa 10.12.2014 základné cestovné bez príplatkov a zliav bolo 0,70 Eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporkyňa cestovala v dopravnom prostriedku navrhovateľa, pričom sa na výzvu revízora nepreukázala platným cestovným lístkom.

Nastúpením odporkyne do dopravného prostriedku navrhovateľa došlo medzi účastníkmi k vzniku zmluvy o preprave. Povinnosťou odporkyne bolo zaplatiť za prepravu určené cestovné, čo však nespĺnila. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení (§ 14 ods. 2 a § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012), preto odporkyni vznikla povinnosť zaplatiť nielen základné cestovné vo výške 0,70 Eura, ale aj sankčnú úhradu vo výške 70,- Eur. Súd na základe vyššie uvedeného nárok navrhovateľa posúdil ako dôvodný a odporkyňu zaviazal na zaplatenie návrhom uplatnenej istiny v plnej výške.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva. Zároveň pri svojom rozhodovaní súd zohľadnil znenie ustanovenia § 150 ods. 2, v zmysle ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprímerané voči pohľadávke, môže ich súd znížiť.

Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 Eur.

Čo sa týka náhrady trov právneho zastúpenia, súd v prvom rade nepriznal navrhovateľovi náhradu za uplatnený úkon - pokus o zmier (výzva na zaplatenie) zo dňa 19.1.2015, nakoľko v zmysle § 13a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len " vyhláška") nepredstavuje táto výzva úkon právnej služby v zmysle tohto ustanovenia. Podľa názoru súdu, keďže žiadny právny predpis nevyžaduje realizáciu pokusu o zmier a výzvy na plnenie ako hmotnoprávnu podmienku úspešného uplatnenia si nároku na súde, nemožno

tento úkon kvalifikovať ako nevyhnutne potrebný a priznanie náhrady trov právneho zastúpenia by v tomto prípade bolo v rozpore s požiadavkou účelnosti vynaložených trov. Okrem uvedeného má súd za to, že tento úkon možno subsumovať pod úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, ktorý si v rámci náhrady trov navrhovateľ tiež vyčíslil. Súd preto uznal ako úkon právnej služby 2 uplatnené úkony, a to 1. príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 24.2.2015 (§ 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky) a 2. písomné podanie návrhu dňa 2.4.2015 (§ 13a ods. 1 písm. b) vyhlášky), pričom základná sadzba tarifnej odmeny činí za jeden úkon 16,60 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky), teda 2x 16,60 Eur, t.j. 33,20 Eur. Zároveň súd pri vyčíslení náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal z ustanovenia § 16 ods. 3 vyhlášky, ktoré priznáva paušálnu náhradu výdavkov vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby, v tomto prípade vo výške 8,39 Eur, teda 2x 8,39 Eur, t.j. 16,78 Eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, má podľa § 18 ods. 3 vyhlášky nárok na zvýšenie odmeny (33,20 Eur) a náhrady (16,78 Eur) o daň z pridanej hodnoty 20% (teda 20% zo sumy 49,98, t.j. 9,99 Eur). Spolu náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje 33,20 Eur + 16,78 Eur + 9,99 Eur, t.j. 59,97 Eur.

Vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., súd konštatuje, že v tomto konaní sú splnené podmienky na jeho aplikáciu. Jedná sa totižto o drobný spor a trovy konania sú voči samotnej pohľadávke neprimerané, a to z viacerých hľadísk. Vychádzajúc z úmyslu zákonodarcu a najmä z dôvodovej správy k novele O.s.p. č. 348/2008 Z.z., ktorou bolo ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. zavedené do právneho systému, cieľom súdneho konania v drobných sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, pričom nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Trovy konania, tak ako boli v návrhu uplatnené (vo výške 106,46 eur) predstavujú viac ako dvojnásobok výšky uplatnenej pohľadávky, pričom nemožno neprihliadnuť na skutočnosť, že v konaní sa jedná o jednoduchú vec, kedy skutková a právna stránka sporu je štandardná a viacnásobne sa opakujúca, predmet sporu si po právnej stránke nevyžaduje náročnú prípravu advokáta a všetky úkony právnej služby majú formu tzv. formulárového úkonu, t.j. návrh na začatie konania je vo všetkých prípadoch z hľadiska právnej argumentácie rovnaký a dochádza len k zmene v označení značky veci navrhovateľa, mena a adresy odporcu, prípadne výšky žalovanej sumy. Najmä vzhľadom na vyššie uvedené argumenty sa súdu javí výška uplatnených trov ako neprimeraná a považuje jej zníženie za náležité a odôvodnené. Je nutné tiež zdôrazniť, že zákon žiadnym spôsobom neupravuje postup súdu pri určovaní výšky náhrady trov pri drobných sporoch a prípadné zníženie náhrady závisí výlučne od úvahy súdu. S prihliadnutím na nespornú existenciu nároku advokáta (právneho zástupcu) na odmenu za poskytnuté právne služby, súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 16,50 Eur (titulom zaplateného súdneho poplatku) a náhradu trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby vo výške 16,60 Eur, spolu s paušálnou náhradou 8,39 Eur a 20% DPH, spolu vo výške 29,99 Eur.

Náhradu trov konania je odporkyňa povinná zaplatiť advokátovi navrhovateľa (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.